

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 12Csp/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618205851
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Pavlisová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7618205851.6

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci žalobcu BRAMI PLUS s.r.o., IČO: 45682607, Hviezdoslavova 462/29, Spišská Nová Ves právne zast. Advokátska kancelária Taragel a Akram, s.r.o., Starosaská 11, Spišská Nová Ves proti žalovanému R. N., V.. XX.X.XXXX, E.. D.. X. XXX, Ú., N.. B. , Č. o zaplatenie 496,45 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd vyhlasuje, že nemá právomoc na konanie v spore o zaplatenie 496,45 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 12Csp/91/2018.

II. Súd konanie zastavuje.

III. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Súd vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s. Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, do 30 dní odo dňa doručenia tohto právoplatného uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 30.09.2018 bol Okresnému súdu Spišská Nová Ves(ďalej len „súd“) doručený návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej sumy 496,45 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Súd vydal dňa 06.11.2018 platobný rozkaz č. k. 12Csp/91/2018-30, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní zaplatiť žalobcovi sumu 496,45 eur s príslušenstvom, ako aj trovy konania, alebo podať v tej istej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej voči platobnému rozkazu alebo sťažnosť len proti výroku o výške trov konania.

3. Uznesením č. k. 12Csp/91/2018-53 zo dňa 11.09.2019 z dôvodu nedoručenia platobného rozkazu žalovanému, súd zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu.

4. Uznesením č. k. 12Csp/91/2018-57 zo dňa 24.10.2019 súd konanie zastavil, proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6Co/296/2019 zo dňa 21.09.2020 rozhodol tak, že uvedené uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 9 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

6. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

7. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Súd vo veci vykonal šetrenie pobytu žalovaného v registri obyvateľov Slovenskej republiky, na základe ktorého bolo zistené, že žalovaný sa nenachádza v evidencii obyvateľov Slovenskej republiky. Súd požiadal Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Odbor analýzy a koordinácie Oddelenie koordinácie spracovania údajov ako aj Ministerstvo vnútra SR, odbor štátneho občianstva o oznámenie údajov o žalovanom, z ktorého zistil, že žalovaný sa nenachádza v registri obyvateľov Slovenskej republiky, rovnako sa nenachádza v evidencii cudzincov s povoleným pobytom na území Slovenskej republiky a neprechádza ani Ústrednou evidenciou nadobudnutia a straty štátneho občianstva SR, tzn. že nenadobudol štátne občianstvo SR udelím/volbou a ani nebol prepustený zo štátneho zväzku SR. Miesto pobytu žalovaného tak nie je známe.

9. Podľa kapitoly II, oddiel 4, čl. 5 Nariadenia európskeho parlamentu a rady EÚ č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Brusel I“) o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

10. Podľa kapitoly II, oddiel 4 o právomoci vo veciach spotrebiteľských zmlúv, čl. 17 Brusel I., vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5.

11. Podľa kapitoly II, oddiel 4, čl. 18 ods. 1 Brusel I. citovaného ustanovenia, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

12. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

13. Podľa kapitoly II, oddiel 4, čl. 19 Brusel I., od ustanovení tohto oddielu sa možno odchyliť len dohodou: - dojednanou po vzniku sporu, ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo - dojednanou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, a ktorá udeľuje právomoc súdom tohto členského štátu za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto členského štátu.

14. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. V predmetnom konaní majú relevanciu najmä nariadenia Rady (ES) o právomoci. Aplikujú sa len v prípade, ak sa nepoužije medzinárodná zmluva, ktorá nekoliduje s pôsobnosťou priamo aplikovateľnej európskej normy (pozri § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom). Až následne sa môžu aplikovať ustanovenia zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ktoré upravujú právomoc (§ 37 až 47 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom).

15. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach, výnimky ustanovuje čl. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012. Podľa čl. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Nariadenie upravuje tiež osobitnú právomoc, právomoc vo veciach poistenia, právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv, výlučnú právomoc a upravuje aj možnosť voľby právomoci súdov.

16. Podľa čl. 27 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 ak má súd členského štátu konať vo veci, v ktorej majú výlučnú právomoc súdy iného členského štátu na základe čl. 24 (výlučná právomoc), aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc. Podľa čl. 28 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

17. Procesné podmienky možno považovať za predpoklady na strane súdu, ako aj na strane strán sporu, ktoré musia byť splnené na to, aby súd mohol spor alebo vec prejednať a rozhodnúť. Ak CSP neustanovuje inak, súd skúma splnenie procesných podmienok kedykoľvek počas konania, a to ex offo. Procesné podmienky možno rozlíšiť na odstrániteľné a neodstrániteľné. Toto rozlíšenie je dôležité pre následný postup súdu pri zistení ich nedostatku. Pri zistení neodstrániteľnej podmienky konania, súd konanie vždy zastaví. Medzi neodstrániteľné nedostatky procesných podmienok, ktorých existencia má vždy za následok zastavenie konania patrí okrem iných, aj nedostatok právomoci súdu prejednať a rozhodnúť spor podľa § 3 CSP. Ak súd zistí, že spor nepatrí do jeho právomoci, t.j. že nemá oprávnenie na prejednanie a rozhodnutie sporu, bezodkladne uznesením konanie zastaví, a to kedykoľvek počas konania, a to aj v čase, keď už spor prejednáva, keďže ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky (§ 161 ods. 2 CSP).

18. Súd na základe oznámenia Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Oddelenie cudzineckej polície ako aj Ministerstva vnútra, Sekcia verejnej správy, odbor štátneho občianstva, o štátnom občianstve žalovaného, ktorý má trvalý pobyt na území Českej republiky a má české štátne občianstvo, konštatuje, že nastali okolnosti, pre ktoré nemá právomoc vo veci ďalej konať, nakoľko v zmysle oddielu 4 čl. 18 ods. 2 Brusel I. nemožno žalovaného vo veciach spotrebiteľských zmlúv žalovať na súde členského štátu, v ktorom nemá žalovaný bydlisko. Nakoľko žalovaný nie je občanom Slovenskej republiky a nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, z uvedeného dôvodu žalovaného nemožno žalovať na súde členského štátu, pokiaľ nenastala dohoda o právomoci medzi sporovými stranami podľa kapitoly II., oddiel 4, čl. 19 Brusel I. Súd zistil, že takáto dohoda medzi stranami sporu uzatvorená nebola a ani nevyplyvala zo zmluvy o podnájme zo dňa 06.07.2018.

19. Súd je povinný kedykoľvek počas konania prihliadať na to, či sú splnené procesné podmienky a v prípade, ak zistí, že uvedené podmienky nie sú splnené a ak neexistuje dôvod na ich odstránenie, je povinný rozhodnúť. Súd potom, čo sa mu nepodarilo doručiť platobný rozkaz žalovanému, v rámci vykonávania úkonov potrebných pre zistenie skutočného pobytu žalovaného, zistil, že tento nie je občanom Slovenskej republiky a na našom území nemá bydlisko. Súd z predloženej Zmluvy o podnájme zistil, že žalovaný je občanom Českej republiky a na našom území nemá bydlisko. Na základe toho postupoval podľa kapitoly II., oddielu 4 čl. 18 ods. 1, 2 Brusel I. a konanie v zmysle § 9 ods. 1 CSP pre nedostatok právomoci vo veci ďalej konať, zastavil.

20. Nedostatok právomoci súdov Slovenskej republiky je neodstrániteľnou prekážkou konania, preto súd konanie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zastavil. Tuzemský súd nemôže vec postúpiť cudzozemskému súdu. Žalobu na zaplatenie dlžnej sumy si môže žalobca podať na príslušnom súde v Českej republike.

21. Podľa § § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 257 CSP, keďže zavinenie, ktoré spôsobilo zastavenie konania nemožno pričítať žiadnej zo strán konania, nakoľko v tomto prípade išlo o okolnosť, ktorú nebolo možné predvídať a v predmetnom konaní ani jednej zo strán trovy konania nevznikli.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „ZoSP“), poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd konanie zastaví pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

23. Súd na základe vyššie uvedených skutočností, vrátil žalobcovi ním zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eur, cestou prevádzkovateľa systému.

24. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, ako aj z vyššie uvedených skutočností, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku I. až III. tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v troch vyhotoveniach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti výroku IV. tohto rozhodnutia nie je možné podať odvolanie.